

Vastaaja: Puolan tasavalta

Vaatimukset

- Unionin tuomioistuimen on todettava, että Puolan tasavalta ei ole noudattanut maantielikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden työajan järjestämisestä 11.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/15/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan sekä 3–7 artiklan ja 11 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut itsenäisten kuljettajien osalta tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle
- Puolan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiiviä 2002/15/EY sovelletaan 23.3.2009 alkaen itsenäisiin kuljettajiin.

⁽¹⁾ EYVL L 80, s. 35.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour administrative d'appel de Lyon (Ranska) on esittänyt 9.4.2013 — Maurice Leone ja Blandine Leone v. Garde des Sceaux, Ministre de la Justice ja Caisse nationale de retraite des agents des collectivités locales

(Asia C-173/13)

(2013/C 171/40)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour administrative d'appel de Lyon

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Maurice Leone ja Blandine Leone

Vastapuolet: Garde des Sceaux, Ministre de la Justice ja Caisse nationale de retraite des agents des collectivités locales

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko siviili- ja sotilasvirkamiesten eläkkeistä annetun lain L. 24 §:n ja R. 37 §:n, sellaisina kuin niitä sovelletaan vuoden 2004 lisäbudjetista 30.12.2004 annetulla lailla

nro 2004-1485 ja 10.5.2005 annetulla asetuksella nro 2005-449 muutettuina, katsoa merkitsevän Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 157 artiklassa tarkoitettua välillistä syrjintää miesten ja naisten välillä?

- 2) Voidaanko paikallisten julkisyhteisöjen henkilöstön eläkekassaan kuuluvien virkamiesten eläkejärjestelmästä 26.12.2003 annetun asetuksen nro 2003-1306 15 §:n säännösten katsoa merkitsevän Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 157 artiklassa tarkoitettua välillistä syrjintää miesten ja naisten välillä?
- 3) Jos jompaankumpaan edellä esitetystä kysymyksestä vastataan myöntävästi, voidaanko tällainen välillinen syrjintä oikeuttaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 157 artiklan 4 kohdan määräyksillä?

Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 9.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-496/10, Bank Mellat v. neuvosto, 29.1.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-176/13 P)

(2013/C 171/41)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: S. Boelaert ja M. Bishop)

Muut osapuolet: Bank Mellat ja Euroopan komissio

Vaatimukset

- unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-496/10, Bank Mellat vastaan neuvosto, 29.1.2013 antama tuomio on kumottava
- asiassa on annettava lopullinen ratkaisu ja Bank Mellatin riidanalaisista toimenpiteistä nostama kanne on hylättävä
- Bank Mellat on veloitettava korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valitusvaiheessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Neuvosto katsoo, että unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-496/10, Bank Mellat vastaan neuvosto, 29.1.2013 antama tuomio on oikeudellisesti virheellinen seuraavilta osin: